

[POWPLECIONY *part praet pass pf*

N pl m pers powpleciéni.

Sł stp, Cn, Linde XVI w. s.v. powpleść.

O torturowaniu: umieszczony w obracającym się kole (o wielu):

Wyrażenie: »na kolech powplecieni«: którzy [ludzie] nieprzyſtoynych walek pomagáli/ Tákże ſie ſwoich Pánów zdrádzác niewſtydáli. Ci w zámknieniu czekáią ſwéy zapłaty/ áni Niepytay iáką męką tám [w piekle] będą karáni/ [...] Niéktórzy wielkim toczą a ſrogim kámieniem/ Drudzy wifzą ná koléch powpleciéni wżędzie [alii, radiisque rotarum districti pendent VergAen VI 616]. VergKoch 172 (Linde s.v. powpleść).

Cf [POWPLETAĆ], WPLECIONY

MN